



בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 60133-07-23 מאירי ואח' נ' ריווחית - תכנות עסקי 1999 בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד הרשם בכיר מיכאל שמפל

ירון מאירי

תובע

נגד

1. ריווחית - תכנות עסקי 1999 בע"מ
2. אורנה שפירא

נתבעים

פסק דין

- 1 עניין לנו בתביעת "ספאס" ע"ס 20,000 ₪ אותה הגיש התובע בגין קבלת 33 דברי פרסומת
- 2 באמצעות הדוא"ל מאת הנתבעת 1 ("הנתבעת"). התובע הוא רו"ח אשר, בין יתר, עוסק
- 3 בהגשת תביעות בגין קבלת דיוור פרסומי בניגוד ותוך הפרת הוראות חוק התקשורת (בזק
- 4 ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק" / "חוק התקשורת"). בשל אחריות בעלת החברה
- 5 על משלוח דברי הפרסומת, לטענת התובע, צורפה גם הנתבעת 2 לתביעה. הנתבעת הגישה
- 6 כתב הגנה ותביעה שכנגד ע"ס של 36,400 ₪.
- 7
- 8 2. אקדים אחרית לראשית ואציין, כי מצאתי לקבל את התביעה אך בחלקה בלבד וכן מצאתי
- 9 להורות על דחיית התביעה שכנגד, שלא היה כל מקום להגישה.
- 10
- 11 3. לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בכל אשר הוגש, נתגלתה התמונה העובדתית הבאה:
- 12
- 13 4. התובע היה מנוי של הנתבעת החל משנת 2015 או 2016 לצורך הפקת חשבוניות אונליין.
- 14 **בסוף חודש נובמבר 2020** התובע קיבל מהנתבעת מספר דברי פרסומת באמצעות הדוא"ל
- 15 וזמן מה לאחר מכן - **בתחילת דצמבר 2020**, הוא שלח מייל תשובה ובו ביקש מהנתבעת
- 16 להסיר עצמו מרשימת הדיוור ולהפסיק לקבל דברי פרסומת. ואכן מהמועד בו נשלח אותו
- 17 מייל בתחילת דצמבר 2020 ועד **לסוף חודש אוקטובר 2022** התובע לא קיבל מהנתבעת דברי
- 18 פרסומת. 33 דברי הפרסומת מושא התביעה הם אלה שנשלחו לתובע **מסוף חודש אוקטובר**
- 19 **2022 ועד תחילת חודש יולי 2023.**
- 20
- 21
- 22
- 23



בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 60133-07-23 מאירי ואח' נ' ריווחית - תכנות עסקי 1999 בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2
3 5. בעניין זה מצאתי לקבוע כי אותו מייל שנשלח ע"י התובע לנתבעת בתחילת דצמבר 2020
4 אכן הגיע ליעדו ואך ורק בעקבותיו חדלה הנתבעת לשלוח לתובע דברי פרסומת. בדיון
5 התברר כי המייל נשלח לחבה חיצונית שהיא זו שמבצעת את הדיור הפרסומי עבור
6 הנתבעת, אלא שאף נציג מטעמה לא הובא למתן עדות ועל כן לא הוכח כי המייל לא הגיע
7 ליעדו. כמו כן, הנתבעת לא הציגה אף מייל נוסף שנשלח לתובע במועד כלשהו מתחילת
8 דצמבר 2020 ועד אוקטובר 2022, ויש בכך כדי לחזק את טענת התובע כי אותו מייל "עשה
9 את העבודה" ובעקבותיו לא נשלחו אליו יותר דברי פרסומת, עד אשר הנתבעת שבה לפעול
10 כן בחודש אוקטובר 2022.
- 11
12 6. עוד אני קובע, כי התובע לא נתן הסכמתו לקבלת דברי פרסומת – בוודאי לא מאז שביקש
13 להיות מוסר מרשימת הדיור אי שם בדצמבר 2020. הנטל להוכיח הסכמה מפורשת לקבלת
14 דברי פרסום מוטל על הנתבעת והיא לא עמדה בו.
- 15
16 7. בטרם אכריע בסוגיית חבותה של הנתבעת וגובה הפיצוי שיושת עליה, יש להידרש לטענת
17 התובע ביחס לאחריותו האישית של הנתבעת 2, בעל החברה, למשלוח דברי הפרסומת.
18 לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת הוראות הדין הרלוונטיות, אני סבור כי יש מקום
19 להטיל עליה אחריות אישית למשלוח דברי הפרסומת, לצד אחריותה של הנתבעת.
20
- 21 8. סעיף 30א(ח) לחוק התקשורת קובע חובת פיקוח מוגברת על מנהלים ונושאי משרה
22 הנוגעים לתחומי השיווק והפרסום בתאגיד. הסעיף מטיל עליהם אחריות לנקוט בכל
23 האמצעים הנדרשים כדי למנוע משלוח דברי פרסומת אסורים בידי התאגיד או מי מעובדיו.
24
- 25 9. במקרה דנן, הנתבעת 2 היא בעלת החברה הנתבעת, ובתפקידה זה נושאת באחריות רוחבית
26 וכוללת לפעילות החברה. מתוקף תפקידה כבעלת החברה היה עליה לוודא קיומן של בקורות
27 הולמות למניעת הפרת חוק התקשורת. הנתבעת 2 (שכלל לא התייצבה לדיון, אלא ביקשה
28 להיות מיוצגת ע"י בעלה – בקשה לה נערתתי) כלל לא הסבירה כיצד היא עצמה פועלת
29 למניעת הפרת חוק התקשורת.
30
- 31 10. על כן, בשים לב למעמדה הבכיר של הנתבעת 2 בחברה, מוטלת עליה אחריות לחובת פיקוח
32 מוגברת המוטלת עליה מכוח דין, ואחריות לכשלים שנתגלו במערך הפיקוח של החברה כפי
33 שמשקף משליחת דברי הפרסומת לתובע חרף בקשה מפורשת להיות מוסר מרשימת
34 הדיור. אני סבור כי יש לראות בה אחראית אישית לדברי הפרסומת לצד הנתבעת.
35



בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 60133-07-23 מאירי ואח' נ' ריווחית - תכנות עסקי 1999 בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

11. מעדותו של התובע עולה כי הוא נמנע ביודעין מלעשות שימוש בלחצן ה"הסר" שהופיע בכל הודעה או שליחת הודעת הסר במייל חוזר, וזאת חרף העובדה כי בשעתו (בדצמבר 2020) כבר שלח הודעת מייל שבעקבותיה הוסר מרשימת הדיוור. התובע לא נתן כל נימוק אשר הניח את דעתו לפשר הימנעות כאמור. בשים לב ל"היסטוריה" של התובע ובשים לב להיותו "תובע סדרתי" מנוסה, סבורני כי הוא ניסה "למקסם" את הפיצוי המגיע לו על ידי צבירה של הודעות רבות טרם נקיטה בהליכים. התנהלות זו היא בלתי סבירה ולא אהסס לומר יש בה אף אלמנט של חוסר תום לב.
12. כפי שצינו בתי המשפט בפסיקות קודמות בעניינו של התובע [תא"מ (ת"א) 19687-07-19 מאירי נ' גלובס פבלישר עתונות (1983) בע"מ (13.02.2020), תא"מ (ת"א) 11364-02-19 מאירי נ' וי.אר אינטראקטיב בע"מ (06.02.2020), ת"ק (ת"א) 5613-09-14 מאירי נ' לוי (18.04.2015), ת"ק (הרצליה) 23133-10-14 מאירי נ' חב' mb global בע"מ (15.01.2015)], הגשת תביעות סדרתיות תוך התעלמות מכוונת מאפשרות ההסרה, מהווה התנהלות חסרת תום לב השוללת פיצוי. אכן, מטרת סעיף 30 לחוק התקשורת היא להרתיע מפני שליחת ספאם פוגעני ולאפשר אכיפה יעילה של החוק, אך היא לא נועדה ליצור מנגנון להתעשרות קלה תוך ניצול ציני של החוק.
13. בנסיבות העניין, אינני סבור שיש להפעיל את "מלוא חומרת הדין" נגד הנתבעות. לא הוכח כי עניין לנו בחברה "עבריינית" השולחת ספאם ללא הבחנה לכל עבר, אלא בחברה ששבה לשלוח לתובע דברי פרסום מתוך טעות או רשלנות. בשים לב לכך שהתובע כבר הסיר את עצמו בעבר מרשימת הדיוור של הנתבעת (לאחר אותו מייל מדצמבר 2020), ניתן להניח בסבירות גבוהה, כי גם עתה היה באפשרותו לעשות כן ללא כל קושי, ובכך לחסוך הן מעצמו והן מהנתבעות את הטרחה וההוצאות הכרוכות בניהול הליך משפטי. עוד אוסיף, כי בעקבות מכתב הדרישה שנשלח לנתבעת בטרם הוגשה התביעה, הנתבעת אכן חדלה לשלוח לתובע דברי פרסומת.
14. לפיכך, ובשים לב למבחני הפסיקה ביחס לתום הלב הנדרש לפי סעיף 30א, אני קובע כי התובע זכאי לפיצוי רק בגין חמש ההודעות הראשונות אותן קיבל. סבורני, כי לאחר ההודעה החמישית (לכל המאוחר), היה על התובע לפנות לנתבעת בבקשה להיות מוסר מרשימת הדיוור, אך תחת זאת הוא פעל בחוסר תום לב והמתין פרק זמן בלתי מבוטל לשם צבירת הודעות בניסיון להתעשר שלא כדין.



בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 60133-07-23 מאירי ואח' נ' ריווחית - תכנות עסקי 1999 בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1

2 15. בבואי לקבוע את שיעור הפיצוי להודעה, שקלתי מחד את הצורך בהרתעה אפקטיבית

3 ובאכיפת הוראות החוק, ומנגד את נסיבות המקרה הספציפי. סעיף 30א(י)(1) לחוק

4 התקשורת מתיר לפסוק פיצויים בסכום של עד 1,000 ₪ בגין כל הודעה שנשלחה שלא כדין,

5 ולטעמי, די יהיה בפיצוי בסך של 750 ₪ עבור כל הודעה, היינו - סכום כולל של 3,750 ₪.

6

7 16. באשר להוצאת משפט: לו הנתבעת היתה נמנעת מהגשת תביעה שכנגד חסרת בסיס - לא

8 הייתי מחייבה בהוצאות משפט, אך כאמור, התביעה שכנגד היתה מיותרת לחלוטין, שאף

9 לא ברורה עילתה וכמובן שהיא אף לא הוכחה. על כן, מצאתי לחייב הנתבעת בהוצאות

10

התובע בסך 750 ₪.

11

12 17. סיכומו של דבר: אני מחייב את הנתבעות, ביחד ולחוד, לשלם לתובע סך של 4,500 ₪. סכום

13

זה ישולם בתוך 30 יום מהיום, אחרת יישא הפרשי ריבית והצמדה כחוק.

14

15 18. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק הדין לביהמ"ש המחוז בת"א בתוך 15 יום מיום

16

קבלתו.

17

18 19. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום עם אישורי מסירה.

19

20

21

ניתן היום, ח' תמוז תשפ"ד, 14 יולי 2024, בהעדר הצדדים.

22

מיכאל שמפל, רשם בכיר

23

24